507078801

తగదు తగదు ధన దాహము నరుడా
మంచి బుద్ధితో మానము కోర్కెలు
కర్మ ఫలితమే కదరా విత్తము
కలుగునంతలో కనరా తృప్తిని
హరిగోవిందా హరిగోవిందా
హరిగోవిందా అనరా మందా
మృత్యువు దాపున మసలేటప్పుడు
ధనము చదువు కాపాడదురా.
హరిగోవిందా హరిగోవిందా
హరిగోవిందా అనరా మందా.
ముక్తి కోరి నరుడు ముక్కోటి దేవతల
వేడుచుందురు గాని వెతలు బోవు
తనయందున్న అహము చంపిన
ముక్తి యేలతానె ముక్తి కాదె.

విద్యార్థులారా!

మానవుడు సుఖమును అభిలషించుచున్నాడు. ఇతను ఆనంద పిపాసి. కీర్తింబవలు వీటిని పొందే నిమిత్తమై అనేక విధములైన శ్రమలు పడుచున్నాడు. మానవునికి కావలసినవి రెండే రెండు కోరికలు. ఒకటి సుఖప్రాప్తి. రెండవది దుఃఖ నివృత్తి. ఇదే మానవుడు ఈ సుఖమును కోరటము దుఃఖమును విసర్జించటములో వుండిన అంతరార్థము ఏమిటి? దీనికి వైజ్ఞానిక సత్యము కూడను ఒకటి కలదు. చక్కెరకు మధురత్వము, విచ్చిన గులాబి పుష్పమునకు సుగంధము సహజములు. అగ్నికి దహన శక్తి, మంచుగడ్డకు చల్లదనము వీటి సహజ స్వరూపాలు. వీటిని ప్రత్యేకించి ఏదో కొన్ని సాధనల చేత సంపాదించుకొన్నవి కాదు. అదే విధముగనే మానవునకు సుఖము, ఆనందము తన సహజ స్వరూపాలు. తన సహజ గుణము తాను అభిలషించటము ఇది కూడను సహజమే. తన స్వరూపాన్ని తాను అభిలషించటము ఇది కూడను సహజమే.

ఈ సహజత్వమును మనము ఈనాడు విస్మరించి, అసహజాన్ని విశ్వసించి అశాంతికి గురౌతున్నాము. దివ్యత్వాన్ని మరచినదే జీవత్వము. దివ్యత్వమే తన స్వరూపముగా నిలచినది దైవత్వము. కనుక తన యొక్క స్వరూపాన్ని మరచటం చేతనే మానవుడు అశాంతికి గురౌతున్నాడు. ఈ ప్రపంచమునందు ఈ సహజములు సర్వత్రా నిత్యము

మనము చూస్తూనే వుంటున్నాము. ఒక వ్యక్తి దారిలో యేడుస్తూ వుంటాడు. అటువైపు వెళ్ళే ప్రతి వ్యక్తి కూడను అతని యేడుపు చూచి కారణమేమని ప్రశ్నిస్తారు. కారణమేమిటి? ఏడుపు మానవుని యొక్క సహజము కాదు. సహజము కానటువంటి దాంట్లో తాను దుఃఖించుచుంటూ ఆ దుఃఖమునకు కారణమేమిటని సహజమైన మానవుడు ప్రశ్నిస్తున్నాడు. సహజమునకు ప్రశ్నలే వుండవు. అసహజమునకే ప్రశ్నలు. అసహజమునకే విచారములు. అదే మార్గములో ఒక వ్యక్తి ఆనందముతో చిరునవ్వులు చిందుతూ వుంటాడు. అతని దగ్గరకు ఎవరు వెళ్ళి యెందుకయ్యా నీవు యేడ్వటం లేదే అని ప్రశ్నించరు. అతనికి ఆనందము సహజము కనుక. సహజమైన ఆనందమును విస్మరించినప్పుడే అసహజమైన దుఃఖము ప్రాప్తిస్తుంది. అసహజమైన దుఃఖము ప్రాప్తించినప్పుడే ప్రశ్నల వర్షము కురుస్తుంది.

ఇదే ఆ సహజమును మరచటానికి కారణము యేమిటి? శరీర, ఇంద్రియ మనో బుద్ధులే మాలిన్యమే దీనికి అవాంతరములు కలిపిస్తూ వుంటుంది. అయితే యీ నిర్మలమైన మనో బుద్ధుల యొక్క మాలిన్యము అడ్డుపడటానికి కారణం యేమిటి? రాగద్వేషములతో కూడిన భోగ విలాసములు. ఈనాటి మానవుడు కేవలము ఆనందము ఆనందము అని భ్రమిస్తూ దుఃఖమును అందించే మార్గములో ప్రయాణము సలుపుతున్నాడు. అనేక మంది శ్రీమంతులు, విద్వాంసులు, అధికారులు యీ భ్రమల యందే తమ కర్తవ్యాన్ని గుర్తించుకోలేక మూర్ఖత్వాన్ని అనుభవిస్తున్నారు, ఒక చిన్న ఉదాహరణము. ఆనంద నిమిత్తమై సుఖాపేక్ష నిమిత్తమై అనేక మంది మానవులు కొన్ని మత్తుపదార్థములు భుజించటము, త్రాగటము, జూదములు ఆడటము యింకా అనేక విధములైన వ్యసనములలో పాల్గొంటున్నారు. త్రాగటము ఆనందమని అనుకుంటున్నారు. జూదము ఆడటము సుఖమని భావించుకుంటున్నారు. ఈ చెడు మార్గములన్ని సుఖానంద నిమిత్తమై నేను ఆచరించే క్రియలు అని భావిస్తున్నాడు. కాని అభిలషించటము సుఖము. ఆచరించటము దుఃఖము. ఇవలేదు దుఃఖమునకు హేతువన్న సత్యాన్ని గుర్తించుకోలేక పోతున్నాడు. దుర్భాషములచే దుస్సాంగత్యము చేతను, దుర్బుద్ధుల చేతను అధఃపతనమై పోతున్నాడు మానవుడు. సమాజము లోపల తీరని చెడ్డపేరును సంపాదించుకుంటున్నాడు. తాను భ్రమించిన ఆ ఆనందము యీ యొక్క క్రియలలో లేదనే సత్యాన్ని తాను తెలుసుకోలేక పోతున్నాడు. సుఖమునకు కారణమేమిటి అనే విషయాన్ని కూడను తాను విచారించలేక పోతున్నాడు. ఈ లౌకికమైన, భౌతికమైన, క్షణికమైన, నిరర్థకమైన మార్గములే నిత్యసత్యమైన ఆనందాన్ని అందిస్తుందని భ్రమిస్తున్నాడు.

తానెవరో తన యొక్క సత్యాన్ని, తన యొక్క తత్వాన్ని తాను గుర్తించుకోలేక పోతున్నాడు. తన తత్వాన్ని తాను తన సత్యాన్ని తాను గుర్తించినప్పుడు యెట్టి దుఃఖమునకు అవకాశము వుండదు మానవునికి. ఈ అన్నింటికి మూలకారణము రాగద్వేషములే. రాగము కలగటానికి కారణమేమిటి? కాని రాగము కూడను ఒక రోగమే అనే సత్యాన్ని తాను విచారిం

507078803

[illegible] పోతున్నాడు. తృష్ణ, తృష్ణ, తృష్ణ అనగా యేమిటి దాహము. ఈ దాహము అనే దానికి కొన్ని హ [illegible] వుంటున్నాయి. అయితే దానికి అంత్యమనేది వుండదు. దాహమైనప్పుడు నీరు త్రాగుతాము [illegible] కాలము వరకే వుంటుంది. తిరిగి దాహమైనప్పుడు నీరు త్రాగాలి. జీవితము వుండినంత వర [illegible] దాహము తప్పదు. దాహము వుండినంత వరకు నీరు త్రాగక తప్పదు. ఈ కోరికలు దాహము వం [illegible] తప్పేవంటిది. అందువలనే తగదు తగదు ధనదాహము జీవా. ఈ దాహము అన్నింటియందు [illegible]తున్నది.

బాల్యంబు నందున పలువురితో గూడి
ఆటపాటలయందు నైక్యుడగును
యౌవనంబరుదెంచ నలరు విల్తుని పోల్కి
కామినీ లోలుడై క్రాలుచుండు
అర్ధవయస్సున నైహికంబున ముగ్గి
ద్రవ్యమార్జించుటం దవిరియౌను
ముదిమి వచ్చిన యంత మురహరిం దలపక
అది యిది కోదని అలపించు
వివిధ ఆశలకు లోబడి వీడలేక కడకు
మట్టిగలపును జన్మంబు మానవుండు.

[illegible]మునందు ఆటలు పాటలు, చదువులు సంధ్యలు యిత్యాదిక్రియల చేత తాను ఆనందముగా కాల [illegible] గడుపుతూ వుంటాడు. ఇంతలోపలనే యవ్వనము ప్రవేశిస్తుంది. ఆ యవ్వనమందు కండబ [illegible] గుండె బలము ఆధారము చేసుకొని కన్నుమిన్ను తెలియక పెద్ద చిన్న అని విచారించక [illegible] చెడ్డ అనే తారతమ్యము తెలుసుకోకుండా పెళ్ళికాని వలె విఱ్ఱవీగి అనేక విధములుగా [illegible]మును వ్యర్థము గావించుకుంటాడు. ఈ విధమైన భావముల చేతను, ఆలోచనల చేత [illegible] తనజీవితమనేది ఒక బంధము యేర్పడిపోతుంది. తదుపరి ఒకరిద్దరు బిడ్డలు పుట్టిన [illegible]నామే తనకు యేదో వారిని వృద్ధిరించే నిమిత్తమై, ధనార్జన నిమిత్తము గృహములు నిర్మి [illegible] చెయ్యాలి; భూములు కొనాలి; కార్లు కొనాలి; మెటారుసైకిలు కొనాలి యీవిధమైన వాం [illegible] చేత మరింత బాధపడుతున్నాడు. ఈ లోపల ముసలితనము ముంచుకొస్తుంది. అప్పు [illegible] తన మాటలు పుత్రులు వినరు, భార్యకూడా వినదు. ఒక మూల కూర్చోమని చెబుతారు. అప్పు [illegible] తనగడచిన కాలమును, గడచిన విషయములను విచారిస్తూ, వగస్తూ వుంటుంటాడు.

అందము ప్రాయము యింద్రియశక్తియం
డుందని నిక్కకు కోరన్నా
ముందున్నదిరా లొందరలోన
ముసలితనమ్మను ముసళ్ళపండువు

[illegible]జీవితమనేది మనము మున్ముందు విచారించుకున్నప్పుడు యెన్నోవిధములైన తాపత్రయ

మనము గురికావలసి వస్తుంది. ఏ స్థాయిలు క్షణక్షణమునకు కదలి పోతున్నాయి. బాల్యము, యౌవ్వనము, కౌమారము, వార్ధక్యము నాల్గు స్థాయిలు కూడను క్షణాల లోపల కదిలి పోతున్నాయి. స్థాయిలు వేరు వేరుగా వుండి నప్పటికిని వ్యక్తి ఒక్కడుగానే వుంటున్నాడు. ఈ నాలుగు స్థాయిలు అనుభవించేది ఒకే వ్యక్తి.

ఇవన్నీ కూడను తృష్ణతోనే మనము పోల్చుకొన వచ్చును. చదువు కావాలి. అది ఒక తృష్ణనే. ఉద్యోగము కావాలి అది ఒక తృష్ణనే. పెండ్లి కావాలి అది ఒక తృష్ణనే. పిల్లలు కావాలి అది కూడను తృష్ణనే. తల్లి, తండ్రి, ఉద్యోగము, కీర్తి మర్యాదలు యివన్నీ తృష్ణలో చేరినటువంటివి. తృష్ణ అనేది కేవలము బలమైన సంకెళ్ళవంటిది. కాల కర్మ కారణ కర్తవ్యములు కలసి వచ్చినప్పుడు కాల మార్పు చేత యినుప సంకెళ్ళు కూడను తుప్పు పట్టి బలహీనము కావచ్చు. కాని కాలము గడచు కొలది తృష్ణ మరింత గట్టిపడుతుందే గాని దీనిలో బలహీనత యనాటికి రాదు. కనుక మొట్టమొదట ఆశలను అరికట్టుకోటానికి ప్రయత్నించాలి.

నిత్య జీవితములో సత్యమైన మార్గమును అవలంబించటానికి కొన్ని విధానములు వుంటున్నవి. అన్నింటియందు ఒక సత్యము యేకో భావమై అంతర్యాతమై అంతర్వాహినిగా ప్రవహిస్తున్నది. చదువులోని సత్యాన్ని కూడను మీరు గుర్తించటానికి ప్రయత్నించాలి. 2+2=4 అవుతుంది. అయితే యిది పదివేల సంవత్సరములకు పూర్వము, రాబోయే పదివేల సంవత్సరముల తరువాత, యిప్పుడున్న పరిస్థితులయందు యే దేశమైనా, ఏ కాలమైనా ఈ సత్యము మారేది కాదు. ఎంత కాలము గడచినా, ఏ దేశము పోయినా, ఏ పరిస్థితి యందైనా, ఏ గవర్నమెంటు వచ్చినా 2+2=4 యిది గణిత శాస్త్రము యొక్క సత్యము. ఇంక పదార్థ శాస్త్రము యొక్క సత్యము యే విధముగా వుంటుందంటే ఒక సూదిని మనము తీసుకొని ఒక candle దగ్గర పెట్టినప్పుడు సూది పెద్దదిగా పెరుగుతుంది. ఇది పదార్థ విజ్ఞాన శాస్త్రము యొక్క సత్యము. రసాయన శాస్త్రము యొక్క సత్యము యేరీతిగా వుంటుందంటే సున్నము, పసుపు యీ రెండు కలిపినప్పుడు ఎఱుపు రంగుగా బయలు దేరుతుంది. ఏ కాలమందైనా యిది సత్యము. ఇది మార్పు చెందునది కాదు. ఇంక వృక్ష శాస్త్రము యొక్క సత్యము. ఒక గ్లాసు తీసుకొని దానిలోపల వేర్లుపైకి పొట్టను క్రిందకి పెట్టినప్పుడు అది చక్కగా పెరుగుతుంది. ఈ గణిత శాస్త్రము, రసాయన శాస్త్రము, పదార్థ శాస్త్రము, వృక్ష శాస్త్రము యొక్క సత్యములు యేనాటికీ మారేవి కావు. ఈ విజ్ఞానమనేది అధికమైన స్థితిలో పరిశోధనలు జరుప వచ్చునే గాని వున్నవానిని మార్పు చేయటానికి వీలుకాదు.

అదే విధముగనే మానవుని యొక్క తత్త్వము కూడను మార్పు చెందనటువంటిది ఒకటి వున్నది. కాని ఎలాంటి పరిస్థితి యందైనా, ఏ దేశమేగినా, ఏ పనులు చేసినా, ఏ పరిస్థితి యందుండినా తనకు ఆనందము కావాలి. అదే పెద్ద కోరిక. కారణమేమనగా ఆనందము తన యొక్క స్వరూపమే. స్వభావమే, కనుక తన స్వరూపమును, స్వభావమును ఆశించని మానవుడు లోకములో లేడు. కనుక దుఃఖనివృత్తి, ఆనంద ప్రాప్తి ఆశిస్తున్నాడు మానవుడు.

507078805

[illegible]వుడు గుర్తించుకొనలేక యీ ఆధునిక విద్యలన్నియు కూడను కేవలము ఆధ్యాత్మిక విద్య
[illegible] ఉపన్యాసముగను, అవిశ్వాసముగను, హాస్యాస్పదముగను కొంత చూస్తున్నాయి. ఆస్తికుడైన
[illegible]వుడు మోక్షాన్ని ఆకాంక్షిస్తుంటే కొంతమంది విద్యార్థులు యేమిటి యీ మోక్షము, ఎందుకు
[illegible], యీ మోక్షములో యేమిటుందనే వికారమైన మాటలతో హాస్యాస్పదము గావిస్తున్నా
[illegible] మానవుడు మొట్టమొదట గుర్తించవలసినది మోక్షమంటే ఏమిటని. అది గుర్తించు
[illegible] యిది వర్ధని యేమాత్రము ముందంజ వేయరు. మొట్టమొదట తనను తాను గుర్తిం
[illegible]కోటము మోక్షము. తానెంటే ఎవరు? ఆనంద స్వరూపమే. కనుక ఆనందమును కోరటం
[illegible]ము ద్వేషించటము యిదే ముక్తి. ఇది వర్ధనే మానవుడు ఎవరైనా వున్నారా లోకములో.
[illegible] దుఃఖ నివృత్తి ఆనంద ప్రాప్తి యే గమ్యము. ఇట్టి గమ్యమును లక్ష్యమునందుంచుకొని
[illegible]త్వము ధన్యము గావించుకునే నిమిత్తమై మనము కొంతవరకు పవిత్రమైన మార్గము
[illegible]చరించాలి.

మనసును అరికట్టటం. ఈ మనస్సంటే యేమిటి? మన సంకల్పములే. ఈ
[illegible]ల్పములు కొంతవరకు పరిమితముగా వుంటుండాలి. ఈ పరిమితములో సంకల్పములను
[illegible]చటము సహజమైన జీవితమే. తినటానికి తిండి, కట్టటానికి బట్ట, వుండటానికి
[illegible] మనకు అత్యవసరమే. ఆరోగ్యము, సుఖము, ఆనందము ఆశించటము మన స[illegible]ము.
[illegible] నిమిత్తమై మనము కొన్ని ప్రయత్నములు చేయటము సహజమే. కాని యీ పరిమితమైన
[illegible]లను మితిమీరి కోరరాదు. ఆశ అనగా తానువున్నటువంటి స్థానమునుండి మరికొంత
[illegible]త స్థానమునకు పోవాలని ఆశించటమే. ఈ ఆశలు రెండు రకములైనవిగా వుంటున్నాయి.
[illegible] పేరాశ రెండవది దురాశ. ఈ దురాశ అనేదానిని కొంతవరకు అర్థము చేసుకోటానికి ప్ర
[illegible]ంచాలి. మన కొక యిల్లు వుంది చాలు. యింకా రెండు కావాలని ఆశించటము. ఈ ఆశలు
[illegible] కొలది ఒక విధమైన అశాంతి మనలో ప్రబలమవుతుంది. ఈ అశాంతి వున్నవానికి సుఖము
[illegible]త దూరములో వుంటుంది. కనుక యీ ఆశల చేత అశాంతిని కొనుక్కుంటున్నాము. ఈ అ
[illegible] చేత అసుఖమును అనుభవిస్తున్నాము. ఈ అశాంతికి, అసుఖమునకు మూలకారణం యేమి
[illegible] మన కోరికలే. వస్తువులపై వాంఛలు, చూపులు అధికమయ్యే కొలది మనకు అశాంతి కూ
[illegible] అధికమవుతుంది. ఈ వాంఛలు తరిగే కొలది ఆనందము పెరుగుతూ వస్తుంది. కనుక
[illegible] ఆనందము అభిలషించినప్పుడు ఆనందమునకు సంబంధించిన క్రియలలోనే మనము
[illegible]ంచాలి. తాత్కాలికమైన ఆనందమును అనుభవిస్తున్నామని వుద్దేశ్యముచేత మనము అం
[illegible] అధికమైన దుఃఖమును అందుకుంటున్నాము. తుచ్ఛమైన, క్షణభంగురమైన సుఖము
[illegible]మైన అనంతమైన దుఃఖములో మనము ప్రవేశిస్తున్నాము. ఈ నాటి మన దురభ్యాసములు, దు
[illegible]ములు, దుస్సంగములు మనలను బంధించి కేవలము ఒక విధమైన అశాంతిలోనికి తోస్తుం
[illegible] దీనికి ఎవరు కర్త. ఎవరు కారణం? మన కోరికలే కారణము. మనకు మనమే కర్త. కాని
[illegible] సత్యాన్ని మనము గుర్తించుకోలేక నా దుఃఖమునకు యెవరో కారణమని, నా అశాంతికి

507078806

[illegible] కారణమని మనము యింతవరకైన కాని అపోహలు పడుతున్నాము. ఇది తిరిగి రెండవ తప్పు [illegible]మము మన స్వరూపాన్ని వదలి మనం ఆరూపాన్ని విసర్జించి కేవలము జగత్తులో ప్రవేశించ[illegible] మొదటి తప్పు. మన తప్పును కప్పి పుచ్చుకొని దానిని మంచిగా దిద్దుకొనే కోసమై చే[illegible] తప్పు రెండవ తప్పు. తప్పును గుర్తించి తిరిగి తప్పును చేయకుండా ఒప్పులో ప్రవేశించటం [illegible]త్తముని లక్షణము. ఇక్కడ ఒక విధమైన సన్నిహిత సంబంధ బాంధవ్యమును గుర్తించాలి. జీ[illegible]తము దేనికోసము వచ్చింది. జీవితము కామించే నిమిత్తము రాలేదు. ప్రేమించే నిమిత్తము [illegible]చ్చిందనే సత్యము గుర్తించాలి. ఈ ప్రేమనే భగవంతుని యొక్క ప్రధానమైన శక్తి. ఈ దృఢమైన [illegible]శ్చలమైన, ఈ పవిత్రమైన, ఈ స్వార్థరహితమైన ప్రేమ సర్వుల యందు వుంటున్నది.

అయితే మానవుడు స్వపర అనే భేదమునకు గురికావటము చేత యిది కొ[illegible]ము ఒక భిన్నముగా రూపొందుతున్నది. నా, పర అనే వాటి యందు కూడను కొంత విచారణ [illegible]యాలి. నేను నేను. నేను సుఖముగా వుంటుండాలి. ఇక్కడ చక్కగా విచారణ చేయాలి. నేను నేను అనేది, నేను నా సుఖాన్ని యెంత నేను ఆశిస్తున్నానో ఎదుటి వ్యక్తి కూడను తాను నేను నేను [illegible] ఆ వ్యక్తి కూడను తన సుఖాన్ని ఆవిధముగా ఆశిస్తూ వుంటాడు. ఇందులో తప్పులేదు అనే [illegible]న్ని గుర్తించాలి. నీ సుఖము నీకు యెంత ప్రధానమో ఎంత ప్రమాణమో, ఎదుట వాని యొ[illegible] సుఖము కూడను అంత ప్రమాణము అంత ప్రధానము. కాని యీ సమత్వాన్ని గుర్తించటానికి ప్ర[illegible]త్నించటం లేదు. నాకైన నాకు యెంత ప్రీతినో ఎదుటి వ్యక్తికి తనపైన తనకు అంత ప్రీతి. నన్ను [illegible]లు యేవిధముగా గౌరవించాలని ఆశిస్తానో ఆ ఎదుటి వ్యక్తి కూడను తన్ను యితరులు [illegible]వించాలని ఆశించటములో తప్పు లేదు కదా. ఇట్టి విశాలమైన భావము యీనాటి విద్యార్థుల [illegible]ందుగాని, విద్వాంసుల యందుగాని రావటం లేదు. విద్య అనగా యేమి? సా విద్యా యా విము[illegible]యే. సా విద్యా, సా అనగా పవిత్రము. సా అనగా బ్రహ్మతత్వము, సర్వ వ్యాపకత్వము, సర్వజ్ఞత్వ[illegible] యిలాంటి సర్వజ్ఞత్వము, సర్వశక్తిత్వము, సర్వ వ్యాపకత్వము అయిన యీ సకార తత్వము [illegible] యందు వుంటున్నది. ఈ విశాల భావములు అభివృద్ధి గావించుకోటం విద్వాంసుల [illegible] కర్తవ్యము. నన్ను మాత్రం యితరులు గౌరవించాలి. కాని నేను మాత్రం యితరులను [illegible]వించ నక్కరలేదా! కనుక నీవు మొట్టమొదట యితరులను గౌరవించి తదుపరి [illegible]తరుల గౌరవానికి అర్హుడ వవౌతావు. ఈ విధమైన సమత్వమును మనము విస్మరిస్తున్నా[illegible]. మితి మీరిన స్వార్థమును అభివృద్ధి పరచుకుంటున్నాము. తద్వారా మానవత్వము గతులు [illegible]తున్నాము. గతులు తప్పటం వలన మతులు భ్రమిస్తున్నాయి. మతి భ్రమించటం చేత [illegible] ద్వేషములలో మనము ప్రవేశిస్తున్నాము. ఈ రాగ ద్వేషములతో అమితమైన మాలిన్యముగా [illegible]పొందుతున్నది. మాలిన్యమే మన యొక్క స్వరూపాన్ని కప్పిపుచ్చుతున్నాది.

విద్యార్థులారా! మీరు గుర్తించవలసినది ప్రతి వస్తువు కూడను నాది నాది [illegible]కుంటున్నాము. కానీ నీది యేదంటే నీవే నీవు. ఏదీ నీది కాదు. ఈ బట్ట నాది, యీ chain [illegible] కానీ యీ chain, యీ బట్ట యెంత వరకు నాది. ఈ chain నాది అనుకుంటే యీ chain

S07078807

[illegible] అనుకుంటే యీ లాగు నేను వేరుగా వున్నాము కదా. ఇది నా బట్ట అంటే బట్టకంటె నేను వేరుగా వున్నాను కదా. నా దేహమంటే దేహముకంటె నేను వేరుగా వున్నాను కదా. కనుక నీవు ఎవరు. ఈ స[illegible] గుర్తించుకుంటే యివన్ని నావి నావి అనుకోడు. అయితే మానవత్వము అన్నింటియందు సమ[illegible]గానే వుంటుంది. అది అందరియందు వుంటున్నది. కనుక ప్రతివ్యక్తి కూడను నేను నేను [illegible] పదమును వుపయోగపెడుతున్నాడు. రాముడు ఎవరంటే నేను అని చెప్తున్నాడు. కృష్ణుడెవరం[illegible] నేను అని చెప్తున్నాడు. గోవిందుడెవరంటే నేనే అని చెప్తున్నాడు. గోపాలుడెవరంటె నేనే అని [illegible]న్నాడు. ఈ రాముడు, కృష్ణుడు గోవిందుడు, గోపాలుడు రూపునామములు వేరైనప్పటికిని నా[illegible] అందరు నేను నేను అని సమానముగా సమాధానము చెబుతున్నారు. అందరియందు వు[illegible] I, I. ఈ I లో రెండు రకములైన I లు వుంటున్నాయి. ఒకటి చిన్న i. అయితే యిది దేహ[illegible]నకు సంబంధించినది. పెద్ద అక్షర I మరొకటి వుంటున్నది. అదే ఆత్మకు సంబంధించినది. ఒ[illegible] జీవాత్మ. ఒకటి పరమాత్మ. ఈ దేహాత్మకు కులము, మతము, వయస్సు అన్ని రకముల గుణము[illegible] వుంటున్నాయి. నేను బ్రాహ్మణుడను అంటారు. అయితే దేహమును పురస్కరించుకొని నేను బ్రా[illegible]ణుడనంటున్నావు, నేను యువకుడను అంటున్నావు. ఆ యువకుడనేది నీ దేహమును పురస్క[illegible]చుకొని అంటున్నావు. నేను వృద్ధుడను. ఆ దేహాన్ని పురస్కరించుకొని అంటున్నావు. నేను పు[illegible]డను. దేహాన్ని పురస్కరించుకొని అంటున్నావు. ఇవన్ని దేహానికి సంబంధించినవే. కాని నేను నేను అనేదే ఆత్మ యొక్క సంబంధము. కనుక నేను అనేదాంట్లో వుండాలిగాని నేను రాముడు నేను కృష్ణుడు, నేను బ్రాహ్మణుడు, నేను శూద్రుడు యివన్ని దేహసంబంధమైన భ్రాంతులు. బ్రాహ్మ[illegible]గాని, మరొకడుగాని, మరొక దేశము వాడు గాని అందరు ఆకలైతే భుజిస్తున్నారు; దప్పికైతే [illegible] త్రాగుతున్నారు, గాలిని పీల్చుకుంటున్నారు. అందరికి గాలి, నీరు, నిప్పు సమానమే కదా. నీటి [illegible] కులము చెప్పగలరా? నిప్పుది యే కులమో చెప్పగలరా? గాలి దే కులమో మీరు చెప్పగలరా? [illegible] యీ కులము లేని నిప్పు, నీరు, గాలి అందరూ అనుభవిస్తూనే వున్నారు. ఇక్కడ అందరూ [illegible]మే కదా, మన దేహమును పురస్కరించుకొని యీ దేహముతో అనుభవిస్తున్నాము. [illegible] దేహ భ్రాంతి యీ లోకమునకు మాత్రమే సంబంధము. ఈ దేహభ్రాంతి అభివృద్ధి [illegible]కాలది మనకు ఆత్మ భ్రాంతి క్షీణిస్తూ వస్తున్నాది. కనుక ఆనందమునకు మనము అతి [illegible] పోతున్నాము.

ఈ నాడు మనము అనుభవించే ఆనందము క్షణికమైనది. నిజమైన ఆనం[illegible] పెరగనిది, తరగనిది. ఇప్పుడు మనకు ఆకలౌతున్నది. హోస్టలుకు వెళ్ళి రెండు చపా[illegible] భుజించేశావు. తృప్తి అయింది. ఆనంద పడుతున్నావు. ఈ ఆనందము ఎంతసేపు. రెండు [illegible]. మరల ఆకలి ప్రారంభమవుతుంది. అప్పుడు మరల యేదో ఒకటి భుజించాలి. ఇ[illegible] జీర్ణించేవి. ఈ జీర్ణించే వాటి వలన కలిగే ఆనందము జీర్ణించేదే. మనము ఆశించే [illegible]నందము. అర్థించేది అశాశ్వతమైన ఆనందము. శాశ్వతమైన ఆనందము ఆత్మ[illegible]మునందే మనకు లభ్యమవుతుంది. ఈ ఆనందము అందుకోటానికి ప్రయత్నించాలి

507078808

[illegible] పోగొట్టుకున్నది ఒకచోటు, వెతికేది వేరొక చోటు. మనము అనుభవించేది ఒకచో
[illegible] ఆశించేది వేరొక చోటు. కనుక మనము చిన్న విషయము చక్కగా గుర్తించాలి. వ
ర్షము ఎక్కడనుండి వస్తుంది. మేఘమునుండి. మేఘములో నీరు యెక్కడనుండి చేరింది
సూర్యుని తేజస్సు వల్ల ఆవిరిగా మారింది. ఆ ఆవిరి యెక్కడనుండి వచ్చింది. సముద్రము
నుండి. సముద్రము యొక్క నీరు ఆవిరిగా మారి మేఘములలో చేరి వర్షంగా కురిసి వంక
లుగా ప్రవహించి నదులలో చేరి సముద్రములో చేరిపోతుంది. కనుకనే ఎప్పుడు పుట్టిన
[illegible] పోవుట నైజము ప్రాణికోటికిని. ఎక్కడ పుట్టిందో అక్కడికే పోయి చేరిపోతుంది
[illegible]. ఒక పాత్ర వుంది, మట్టిపాత్ర. ఈ పాత్ర ఎక్కడనుండి పుట్టింది? మట్టినుండి పు
ట్టింది. ఈ మట్టినుండి పుట్టిన పాత్ర చేయిజారి క్రిందపడింది. ముక్కలు ముక్కలై పోయింది.
[illegible] ఆశించరు. అక్కడనే వదలి పోతాము. వారు వీరు తొక్కి నడచి అనేక రకములుగా
[illegible] ఇది తిరిగి మట్టిమాదిరి అయిపోతుంది. మట్టినుండి వచ్చిన కుండ మట్టిలోనే చేరిపో
తుంది. మానవుడెక్కడనుండి వచ్చాడు. భగవద్గీతలో మమైవాంశో జీవలోకే జీవభూత స
నాతనః నాయనా! నీవు నానుండే వచ్చావు. నా నుంచినే వచ్చావన్నప్పుడు, తననుండి వచ్చినటు
[illegible] వారు తనలోనే పోయిచేరాలి గాని, ఎక్కడనుండో వచ్చి ఎక్కడికో వెళ్ళిపోతే ఏమి ప్రయో
జనము.

కార్యార్థియై ఒక మానవుడు వూరును వదలి పట్టణాన్ని చేరాడు. అయితే
పట్టణములో తనపని పూర్తి చేసుకున్న తరువాత ఒక్క క్షణమైనా యింక అక్కడ వుండడు
ఎక్కడనుండి వెళ్ళాడో అక్కడికి తన స్వగ్రామానికి వచ్చి చేరిపోతాడు. పట్టణములో యెంత
[illegible]యుక్తమైనవి వుండినా, ఎంత విలువైన పదార్థములు కనుపించినా, ఎంత చక్కని భోజన
[illegible], హోటలులో మంచి డన్‌లప్ బెడ్స్, సోఫాలు, ఎయిర్ కండిషన్‌లు వుండినా అక్కడ
[illegible]ష్టం వుండదు. తన పని అయిన తరువాత యింక శాంతిగాని, విశ్రాంతిగాని యే మాత్రము
[illegible] తీసుకోడు. తన వూరికి ప్రయాణమవుతాడు. అదే విధముగనే మనము కర్మచేతయా
[illegible]చ్చినము. ఈ మిథ్యాజగత్తుకు మనం వచ్చాము. మన సత్యాన్ని మనము గుర్తించుకొని మన
[illegible]నికి ప్రయాణమై పోవాలి. కనుక యిది కేవలం ఒక సత్యమనే నిరూపించే సత్యమార్గమే.
[illegible]యందు కూడను సత్యము అంతర్గతమై వుంటుంది. సైంటిస్టులు చెబుతూ వుంటారు
[illegible] అనేది చాలా ప్రధానమైనది. అది కంటికి కనుపించదు. దానినుండే సర్వమూ వచ్చింది
[illegible]రు. కాదు, కాదు. Truth is more fundamental than atom అన్నారు.
[illegible] atom కు కూడను truth అనేది foundation గా వుంటుంది. కనుకనే సత్యం
[illegible] పరో ధర్మః' ఈ సత్యాన్ని మనము గుర్తించాలి. ప్రతి మానవునికి కూడను సత్యం తెలుసు
[illegible] లోక సంబంధమైన జీవితము కోసమని అసత్యాన్ని ప్రవేశపెట్టుకుంటున్నారు

ఒక ఉదాహరణము. ఒక పెద్ద మహారాజు సత్యవాక్పరిపాలకుడు. అతని
[illegible] సత్యకాముడు. ఇది వుపనిషత్తులలో వుండిన మహాతత్వము. అతను వెన్నెలగా వుండు

507078809

ఒకనాటి రాత్రి విహారార్థమై భోజనము అయిన తరువాత వెడుతున్నాడు. అయితే తాను సింహద్వారము దగ్గరకు వచ్చేటప్పటికి ఒక సౌందర్యవంతమైన స్త్రీ సర్వాలంకార భూషితురాలై అడుగుల సవ్వడితో తన ముందు నిల్చింది. మహారాజు నమస్కరించాడు. తల్లీ మీరెవరు. ఈ భవనము నుండి బయటకు ఎందుకు వెడుతున్నారు అని ప్రశ్నించాడు. చాలా విధేయతతో స్త్రీని గౌరవించాడు. రాజా! నాకు నీ అనుమతి కావాలి అంది. మీరెవరు, నా అనుమతి ఎందుకు? నేను నీ రాజ్యలక్ష్మిని. ఈ నాడు నీ రాజ్యాన్ని వదలి నేను వెడుతున్నాను. ఆయన సంతోషించాడు. నీకు వుండటానికి ఇష్టం లేనప్పుడు పోతున్నావు పోయిరా అన్నాడు. ఆమె వెళ్ళింది. మరికొంత దూరం పోతున్నాడు. అతి సౌందర్యవంతుడైన పురుషుడొకడు రాజభవనము నుండి బయటకు వచ్చాడు. రాజా! నాకు అనుమతి ఇవ్వమని అడిగాడు మీరెవరు అన్నాడు రాజు. నేను దానము అనే స్వరూపుడను. ధనము లేనప్పుడు దానము సార్థకముగా చేయగలవు కనుక ధనముతో పాటు నేను కూడా వెడుతున్నాను. పర్మిషన్ ఇమ్మని అడిగాడు. సంతోషము నీకొక Good bye వెళ్ళిరమ్మన్నాడు. మరి కొంత దూరము పోయేటప్పటికి ఇంకొక మహాపురుషుడు వచ్చి నిలుచున్నాడు. అతనిని కూడా రాజు ప్రశ్నించాడు. నీవెవరు అని. నేను సదాచార సంపన్నుడను అన్నాడు. రాజా ధనము, దానము వెళ్ళిన తరువాత సదాచారము ఎక్కడ యేం పని చేయగలదు కనుక నేను కూడను వారితో వెడుతున్నాను అన్నాడు. సరే నీవు కూడా వెళ్ళిరా అని పర్మిషన్ ఇచ్చాడు. మరి కొంత దూరము పోయాక ఇంకొక వ్యక్తి వచ్చాడు. రాజా! నేను యశస్సుని. ధనము, దానము సదాచారము వెళ్ళిన తరువాత నాకేమి పని ఉంది కనుక నేను కూడను వెడుతున్నాను పర్మిషన్ ఇమ్మన్నాడు. ఇచ్చాడు పర్మిషన్. మరికొంత దూరం పోయాక మరొక వ్యక్తి వచ్చాడు. రాజా నాకు అనుమతి ఇవ్వాలి అన్నాడు. నీవెవరు అన్నాడు. నేను సత్యాన్ని అన్నాడు. ధనము పోయింది. దానము పోయింది. సదాచారము పోయింది యశస్సు పోయింది. నీ నుండి ప్రయోజనము ఏమిటి? రాజు సత్యస్వరూపునికి సాష్టాంగ నమస్కారము చేసి గట్టిగా కాళ్ళు పట్టాడు. ఎవరు వెళ్ళినా నాకు అక్కరలేదు, నాకేమి సంబంధము లేదు. ధనముతో నాకవసరం లేదు. దానము నాకక్కర లేదు. సదాచారము నాకక్కర లేదు. యశస్సు కూడా నాకక్కర లేదు. సత్యమే నాకు కావాలి. మీరు వెళ్ళటానికి వీలు లేదు. అని గట్టిగా పట్టాడు. రాజు యొక్క ప్రార్థనను అంగీకరించి సత్యము తిరిగి రాజభవనములో ప్రవేశించింది. అప్పటి కొన్ని క్షణముల లోపల తిరిగి ధనము, దానము, యశస్సు, సదాచారము వెనుకకు వచ్చాయి. మహారాజా! సత్యము లేని ధనము నిరుపయోగము. సత్యము లేని దానము ఆడంబరము. సత్యము లేని సదాచారము దురాచారమే. సత్యము లేని యశస్సు కేవలము ఒక డిగ్రీ సాధించినట్లుగా వుంటుంది. కాపీ కొట్టి డిగ్రీ పొందినట్లుగా వుంటుంది. సత్యము, కీర్తి ఇదే కీర్తి అపకీర్తి అన్నాడు. మా అందరి యందు సత్యము ప్రాణస్వరూపము. కనుక సత్యాన్ని వదలి మేము ఎక్కడికి వెళ్ళము. తిరిగి మమ్మల్ని ప్రవేశించటానికి అనుమతి ఇవ్వమన్నారు. అప్పుడే సత్యకాముడు సత్యంనాస్తిపరోధర్మః అన్నాడు. సత్యము లేని ధర్మము గాని

50707881O

సత్యము లేని ధనము గాని, సత్త్వము లేని సదాచారము గాని, సత్యము లేని కీర్తి గాని నిలువదు యీ జగత్తు నందు అన్నాడు. కనుకనే సత్యము, సత్యము, సత్యము. దీని వలనే వేదము నందు కూడను సత్యం వద ధర్మం చర. మొట్టమొదట సత్యము తరువాత ధర్మము. సత్యమనేటువంటిది పునాది. పైననే ధర్మ అనే భవనము నిర్మాణమైంది.

విద్యార్థులారా! సత్యమార్గాన్ని ప్రవేశించండి. సత్యముతో మీయొక్క వాక్కును పవిత్రము గావించండి. సత్య జీవితాన్ని గడపండి. సత్యమైన ఆనందాన్ని అభిలషించండి. అదే నిత్యానందము. అదే పరమానందము. అదే యోగానందము. అదే అద్వైతానందము. అద్వైతానంద మనగా సర్వుల యందు వుండిన ఆనందమే నాయందు వుంది, నాయందు వున్న ఆనందమే సర్వులయందు వుండి. కనుకనే యీ సత్యాన్ని మనము చక్కగా పట్టుకుంటే సర్వము మనకు లభ్యమై పోతుంది. ఈ సత్యములోనే ఆనందమంటున్నది. కనుక మనము సత్యమార్గము నవలంబించి, భ్రాంతులను కొంతవరకు అదుపులో పెట్టుకొని, కోరికలను [illegible] కట్టుకొని అనుగ్రహానికి పాత్రులు కావాలి కాని ఆగ్రహానికి పాత్రులు కారాదు. కనుకనే [illegible]కాంతమునందు

తగదు తగదు ధనదాహము నరుడా
మంచి బుద్ధితో మానుము కొర్కెలు

మంచి బుద్ధితో మనము వదలాలి. ఏదో ఒక [illegible] తోగాని, ఏదో ఒక నిర్బంధముతో గాని, ఇదే [illegible]మైన పట్టుదలలతో కాని వదలకూడదు

మంచి బుద్ధితో మానుము కోర్కెలు
కర్మ ఫలితమే కదరా విత్తము

ఈ విత్తము ఎక్కడనుండి వచ్చింది? నీవు చేసిన కర్మకే ఫలముగా నీకు వచ్చింది. నీవు పుట్టించినదే యీ విత్తము. ఏ చెట్టునుండో పుట్టలేదు. ఆకాశమునుండి పుట్టలేదు. భూమినుండో వర్షించలేదు. ఈ విత్తము నీ కర్మఫలితమే. 'కలిగినంతలో కనరా తృప్తిని' [illegible]కృందో దానితో మనము తృప్తిపడాలి. ఈ తృప్తి అనేదే మానవునకు నిజమైన ఆనందాన్ని అందిస్తుంది. కాబట్టి తృప్తి, తృప్తి. వాడే గొప్పవాడు యీ జగత్తునందు. He who has much desires is the poorest man. He who has much satisfaction is the richest man. వాడే నిజమైన ధనికుడు. వాడే నిజమైన ఘనుడు. వాడే నిజమైన [illegible]వంతుడు. తృప్తిపడాలి. తృప్తిపడాలి.

ఇలాంటి తృప్తి నిమిత్తమై కొన్ని రకములైన విచారణలు సలుపుతూ వెళ్ళాలి. మీరు చదివే చదువుకు, మీరు చేసే పనులకు, మీరు కోరే ఉద్యోగములకు ఎట్టి సంబంధము లేదు [illegible] భావిస్తున్నారు ఉద్యోగము, చదువు యివన్ని కూడను పొట్టకూటి కోసం అనుకుంటున్నారు. కాదు కాదు. చాలా పొరపాటు. కృషి కూటి కోసం. విద్య విజ్ఞానము కోసము. ధనము రెండు చేతులతోటి లక్షలు లక్షలు కట్టలుగా కట్టుకొని వుండవచ్చు. కాని ఆకలిని తీర్చలేదే యీ డబ్బు.

మీ ఆకలి తీరాలంటే పంటనే కావాలి. వంటనే కావాలి. ఈ పంటకు కృషియే జరగాలి కాని చదువు చేసుకోలేదు. కృషి సంగతి ఆ సేద్యగానికే తెలుస్తుంది గాని వృద్ధోగస్తునికి తెలియదు. సచ్చిదానందుడు చెప్పాడు. దేవుడెక్కడ దేవుడెక్కడ? ఇదంతా కేవలము ఒక విధమైన అణువుల యొక్క సంఘాతము. పరమాణువుల యొక్క సమ్మిళితమైన స్వరూపం, చేతన జగత్తు అంతా పుడుతోంది అంటే యీ పరమాణువుల శక్తికి ఆకర్షణ శక్తి ఎవరిస్తారు. అది nature అని ఒక మాటలో దాని కొట్టేస్తున్నారు. ఈ nature ఎక్కడనుండి వచ్చింది? ఒక విద్యార్థి ఒక విషయము లోపల తాతగారిని ప్రశ్నించాడట. తాతగారు చూడసాగాడు. అతను కుమారుడేదో homework చేసుకుంటూ కూర్చుంటే తాతగారు సాయంకాలము సంధ్యావార్చుకుంటూ కేశవాయనమః, నారాయణాయనమః, మాధవాయనమః, గోవిందాయనమః, మధుసూదనాయనమః అని ఒక్కొక్కతూరి ఒక్కొక్క స్పూను నీరు తీసుకొని మింగుతున్నాడు. చూచాడు యీ work. తన homework పక్కన పెట్టి తాతగారి వైపుకే చూస్తున్నాడు. తాతగారికి దాహమైతే ఒక్కతూరి టంబ్లరుతో తాగవచ్చు కదా. ఒక్కొక్క స్పూను వేసుకొని ఎందుకు త్రాగుతున్నాడు. ఏమిటీ చాదస్తము అనుకున్నాడు. ఇదంతా జరిగిన తరువాత ప్రశ్నించుదామని అనుకున్నాడు పాపం. ఈ లోపల అది జరిగింది. కనుక యింకు బుడ్డిని ప్రక్కన పెట్టుకొని ఆ pen ఒక్కతూరి అద్దటము ఒక్కతూరి వ్రాయటము. అద్దటము వ్రాసుకోటము చేస్తున్నాడు యీ homework చేసే విద్యార్థి. చూచాడు యీ తాతగారు కూడా. ఇతనికి తెలుసు యింకు బుడ్డిలో అద్దుకుని వ్రాయాలని. ఈ విధంగా పిల్లవాడు ప్రశ్నించాడు అంతా సంధ్యావార్చుకున్న తరువాత. తాతగారు! మీకు దాహమైతే ఒక టంబ్లరు నీరంత ఒక్కతూరి త్రాగరాదా, ఒక్కొక్క స్పూను వేసుకొని యెందుకు మీరు త్రాగటం అన్నాడు. అప్పుడు తాతగారు ప్రశ్నించాడు 'నాయనా ఆ యింకు బుడ్డిలో ఒక్కొక్క తూరి అద్దుకొని వ్రాయటం ఎందుకు! బుడ్డిలో నీ పెన్ను పెట్టి పోస్తే చాలదా' అన్నాడు. అప్పుడా విద్యార్థి చెప్పాడు. ఏమిటి తాతా అక్షరాలు కనపడవు పేపరంతా యింకు అయిపోతుంది' అన్నాడు. ఇది కూడా అంతే నాయనా! దీనికి కూడా నామాక్షరాలు వుంటున్నాయి. ఒక్కొక్క పేరు చెప్పినప్పుడు ఆ పేరుకు చెందుతుంది. కేశవ అని చెప్పినప్పుడు కేశవ అనే పదము కనుపిస్తుంది. ఒకతూరి మాధవా అనే పదము కనిపిస్తుంది. దీనికి అంతే. ఇది ఒక భగవత్ తత్వమే. ఈ యొక్క ink bottle లో ఆ జలము అనేది పెన్నుతో వ్రాసినట్లు వ్రాస్తున్నాము ఒక్కొక్క దానికి ఒక్కొక్క అంతరార్థము వుంటుంది. దీని అర్థాన్ని గుర్తించుకోకుండా నీవు విమర్శలు చేయవద్దు నాయనా' అన్నారు తాతగారు.

ఈ నాటి తెలివితేటలు కేవలం గొప్పవిగా వున్నట్లు భావిస్తున్నామే గాని వీటిలో యేమాత్రం కూడా General knowledge అనగా సహజమైన గుణములు ఏమాత్రం కూడను కనుపించటం లేదు. హంస పాలలో మూతిపెట్టేటప్పటికి, నీరు వేరు పాలు వేరు అవుతుందని అంటున్నారు పూర్వీకులు. ఇది యే రీతిగా జరుగుతుందని ప్రశ్నించారు శాస్త్రజ్ఞులు. ఈ నాటి వైజ్ఞానికుడు చెప్పాడు యిదేమంత గొప్ప కాదు. దాని మూతి దగ్గర ఒక

[illegible]పైన acid వుంటుంది. అది ఆపిల్ పెట్టేటప్పటికి నీరు వేరు పాలు వేరు అవుతుంది. [illegible]న్నాడు. ఇది యేమి దైవదృష్టి కాదు అన్నాడు. నిజమే ఏసిడ్డే. దానికి ముక్కు దగ్గర acid [illegible]ను పెట్టారు? నువ్వు పెట్టావా? ఇది దైవ సృష్టి.

పురందర దాసు చక్కగా చెప్పేటువంటి వాడు

బెట్టద తుదియల్లి హుట్టిద వృక్షక్కె

కట్టెయను కట్టి నీరతడెవరు యారు?

[illegible]కొండపైన పుట్టిన చెట్టుకు ఎవరు కట్ట కట్టి పాదు చేసి నీరు పోసి పెంచారు. అది రాతిపైన ఎంత చక్కగా పెరిగింది? ఇది ఎవరు సృష్టించారు? మన compound లోపల చక్కని [illegible] లోపల పాదులు కట్టి రక్షణ కట్టి నీరుపోసి ఎరువులు వేసి పెంచినా అది పెరగటం లేదు. ఈ కొండలలో, ఊరల్లలో యింత చక్కగా అభివృద్ధి అవుతున్నాయి యీ చెట్లు.

నవిలిగె పింఛవను బరెదెవరు యారు

పవళన లతెగె కెంపిట్టెవరు యారు

[illegible]కి ఎవరు ఆ చిత్ర వర్ణము అంతా వేశారు. దాని యొక్క యీకలు దాని యొక్క రంగులు ఎంత సౌందర్యముగా వుంటుండాది. ఏ చిత్రకారుడైనా వేయటానికి వీలవుతుందా? దీనిని ఎవరు సృష్టించారు? ఒక చిలుక వుంటుండాది. ఆ చిలుక అంతా పచ్చగా వుంటుంటే ఎఱ్ఱని ముక్కును ప్లేచ్ అద్భుతముగా పెట్టాడు. ఎవరు పెట్టారు?

కల్లినరి హుట్టితా కూగువ ప్రాణిగె

అల్లి ఆహారవను నిల్లిసి త్తర్వారు

[illegible]తిలో పుట్టిన కప్పకు అక్కడే ఆహారాన్ని సృష్టించాడు. యిది ఎవరు సృష్టించారు? కనుక యీ ప్రకృతి అంతయు పరమాత్మ సృష్టియే. ఈనాడు మానవుని యొక్క శరీరము యీనాటి వై[illegible]కులంతా వర్ణిస్తూ కూర్చుంటారు. 7 buckets of lime water, 900 pencil [illegible], 1800 match stick లలో వుండే ఫాస్ఫరస్. యింక Lux soaps, 2 inches [illegible]పరిమాణము కలిగిన నాలుగు nails (యినుపవి). యివన్నీ కలిపితే ఒక దేహమై పోతుంది. నిజమే చెయ్యి ఆవిధముగా. ఒకవేళ చేస్తే చేయవచ్చు దేహాన్ని. ప్రాణం వాని లోపల తెచ్చి పెడ[illegible]. చెప్పవచ్చు సులభముగా. ఈ creation అనేది దైవసంకల్పము తప్ప ఎవరు యేమీ [illegible]ను చేయలేరు. అదే వైజ్ఞానములో వుండిన వికారము. ఎప్పుడు మార్పు చెందుతూనే వుం[illegible]ంది. అయితే మార్పు చెందనది దైవత్వము. కనుకనే nature is God. God is beauty కనుకనే nature is the best teacher. అన్నింటిని నేర్పిస్తున్నది. nature నుండి మనము అన్ని తెలుసుకోవాలి. ఈ nature నుండి తెలుసుకొని nature కు అధిపతి యైన వానిని కూడా తెలుసుకోటానికి ప్రయత్నించాలి. ఇది సృష్టి. అతను సృష్టికర్త. సృష్టిని పరిశోధన చేస్తున్నాడు సైంటిస్టు. సృష్టికర్తను పరిశోధన చేయటానికి చేతకాదు. nature ను పరిశోధన చేసేది గొప్పతనమా? ఉన్నదాన్నే చూపిస్తున్నాడు. లేనిదాన్ని చూపించు. కనుకనే

5070788 13

[illegible]పించనిదే తినిపించును మన కర్మల ఫలమును మర్మము
[illegible]నిజము తెలియరా వేగ నిదుర లేవరా జీవా .
[illegible] [illegible]తిష్ఠత. జాగ్రత ప్రాప్యవరాన్నిబోధత. అనింది ఉపనిషత్తు.